

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (třetího senátu)

22. června 2016*

„Žaloba na neplatnost — Podpis návrhu na zahájení řízení — Články 76 a 77 jednacího řádu — Zamítnutí námitky nepřipustnosti“

Ve věci T-43/16,

1&1 Telecom GmbH, se sídlem v Montabaur (Německo), zastoupená J.-O. Murachem, advokátem, a P. Alexiadisem, solicitor,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené N. Khanem a M. Farleym, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 19. listopadu 2015 týkající se provádění nápravných opatření u osob, které nejsou operátory mobilních sítí ve věci COMP/M.7018 – Telefónica Deutschland/E-Plus,

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení S. Papasavvas, předseda, E. Bieliūnas a I. S. Forrester (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

Usnesení

Skutkový stav, řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 1 Rozhodnutím C (2014) 4443 final ze dne 2. července 2014 prohlásila Evropská komise nabytí společnosti E-Plus Mobilfunk GmbH & Co. KG (dále jen „E-Plus“) společností Telefónica Deutschland Holding AG (dále jen „Telefónica Deutschland“) za slučitelnou s vnitřním trhem a s článkem 57 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) (věc COMP/M.7018 Telefónica Deutschland/E-plus) za předpokladu, že Telefónica Deutschland splní některé konečné závazky, které jsou přiloženy k uvedenému rozhodnutí (dále jen „konečné závazky“).

* Jednací jazyk: angličtina.

- 2 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. června 2015 se žalobkyně domáhala zrušení dotčeného rozhodnutí o spojení podniků (věc T-307/15, 1&1 Telecom v. Komise, probíhající věc).
- 3 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 29. ledna 2016 prostřednictvím aplikace e-Curia podala žalobkyně projednávanou žalobu, jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 19. listopadu 2015 týkající se provádění nápravných opatření u osob, které nejsou operátory mobilních sítí, a to nápravných opatření, které se týkají operátorů virtuálních mobilních sítí a poskytovatelů mobilních telekomunikačních služeb s výjimkou poskytovatelů mobilní sítě, kteří jsou vlastníky své infrastruktury sítí, jak jsou uvedeny v konečných závazcích (dále jen „napadené rozhodnutí“). První stránka žaloby uvádí, že žalobkyně je zastoupena Jensem-Olrikem Murachem, advokátem se sídlem v Bruselu (Belgie). Kromě toho je k žalobě připojena plná moc, která přiznává J.-O. Murachovi oprávnění k zastupování. Podání prostřednictvím e-Curia však provedl P. Alexiadis, solicitor zapsaný v Law Society Anglie a Walesu a partner J.-O. Muracha v téže advokátní kanceláři.
- 4 Rozhodnutím ze dne 2. února 2016, kterým bylo určeno, že žaloba nesplňuje podmínky stanovené v čl. 51 odst. 3 a čl. 78 odst. 4 jednacího řádu Tribunálu, jelikož k ní není připojena plná moc, která přiznává P. Alexiadisovi oprávnění k zastupování, vyzvala kancelář Tribunálu podle čl. 78 odst. 5 jednacího řádu o jeho nápravu nejpozději do 10. února 2016.
- 5 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 9. února 2016 prostřednictvím e-Curia předložila žalobkyně ve stanovené lhůtě plnou moc, která přiznává P. Alexiadisovi oprávnění k zastupování. Průvodní dopis k plné moci podepsal J.-O. Murach. Podání prostřednictvím e-Curia však provedl P. Alexiadis.
- 6 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 25. února 2016 vynesla Komise námitku nepřipustnosti podle čl. 130 odst. 1 jednacího řádu.
- 7 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 9. března 2016 předložila žalobkyně vyjádření k uvedené námitce nepřipustnosti.
- 8 Žalobkyně navrhuje v žalobě, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí;
 - nařídil Komisi, aby společnosti Telefónica Deutschland uložila povinnost předložit nový písemný dobrovolný závazek striktně omezený na povinnost, která pro ni vyplývá z bodu 78 konečných závazků;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 9 V námitce nepřipustnosti Komise navrhuje, aby Tribunál:
 - odmítl žalobu jako zjevně nepřipustnou;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 10 Ve vyjádření k námitce nepřipustnosti žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zamítl námitku nepřipustnosti;
 - provedl písemnou a ústní část řízení.

Právní otázky

- 11 Podle čl. 130 odst. 1 jednacího řádu může žalovaná požadovat, aby Tribunál vydal rozhodnutí o nepřípustnosti, aniž by se zabýval věcí samou. Podle čl. 130 odst. 6 uvedeného jednacího řádu může Tribunál rozhodnout, že o námitce nepřípustnosti zahájí ústní část řízení.
- 12 V projednávaném případě pokládá Tribunál tuto věc za dostatečně objasněnou písemnostmi ve spise a rozhoduje, že není třeba zahájit ústní část řízení.
- 13 Svou námitkou nepříslušnosti Komise v podstatě tvrdí, že je žaloba nepřipustná, jelikož nebyla podepsána J.-O. Murachem, který je podle Komise jediným zástupcem žalobkyně. Chybějící podpis žaloby advokátem zastupujícím žalobkyni přitom podle Komise představuje vadu řízení, která nemůže být zhojena.
- 14 Žalobkyně tuto argumentaci zpochybňuje. Uvádí, že žalobu podepsal advokát oprávněný jednat před Tribunálem, v projednávaném případě P. Alexiadis, prostřednictvím svého uživatelského jména v aplikaci e-Curia a svého hesla. Využití aplikace e-Curia představuje podpis podle článku 3 rozhodnutí Tribunálu ze dne 14. září 2011 o podávání a doručování procesních písemností prostřednictvím aplikace e-Curia (Úř. věst. L 2011, C 289, s. 9) (dále jen „rozhodnutí e-Curia“). Žalobkyně připouští, že nepředložila plnou moc, která opravňuje P. Alexiade zastupovat při podání žaloby, avšak tvrdí, že toto pochybení lze podle čl. 78 odst. 5 jednacího řádu napravit a bylo tak učiněno dne 9. února 2016.
- 15 Zaprvé je třeba v tomto ohledu připomenout, že podle čl. 19 čtvrtého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, který je použitelný na řízení před Tribunálem podle čl. 53 prvního pododstavce tohoto statutu, může zastupovat některou stranu před Tribunálem nebo jí být nápomocen pouze advokát oprávněný k výkonu advokacie před soudem členského státu nebo jiného státu, který je stranou dohody o Evropském hospodářském prostoru.
- 16 Podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, který je rovněž použitelný na řízení před Tribunálem podle čl. 53 prvního pododstavce tohoto statutu, musí žaloba obsahovat zejména jméno a bydliště nebo sídlo žalobce a postavení podepsaného.
- 17 Z článku 19 čtvrtého pododstavce a čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že žaloba musí být podepsána osobou oprávněnou zastupovat žalobce.
- 18 Zadruhé je třeba rovněž připomenout, že podle čl. 73 odst. 1 jednacího řádu musí být originál každého podání v listinné podobě vlastnoručně podepsán zmocněncem nebo advokátem účastníka řízení.
- 19 Toto ustanovení je doplněno článkem 74 jednacího řádu, který pod nadpisem „Předkládání podání elektronicky“ stanoví:

„Tribunál může rozhodnutím stanovit podmínky, za nichž je podání zaslané soudní kanceláři elektronicky považováno za originál tohoto podání [...]“

- 20 Tuto možnost provedl Tribunál přijetím rozhodnutí e-Curia, jehož článek 3 stanoví:

„Procesní písemnost podaná prostřednictvím aplikace e-Curia je považována za originál této písemnosti ve smyslu čl. 43 odst. 1 prvního pododstavce jednacího řádu [Tribunálu ze dne 2. května 1991], jestliže je podání učiněno za pomoci uživatelského jména a hesla zástupce. Taková identifikace má platnost podpisu dotčené písemnosti.“

- 21 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že otevření účtu e-Curia vyžaduje, aby dotčená osoba uvedla zejména své příjmení, jméno (jména), postavení, poštovní adresu, elektronickou adresu a telefonní číslo. Dotčená osoba musí rovněž předložit kopii svého průkazu totožnosti nebo svého cestovního pasu, jakož i potvrzení, že je oprávněna zastupovat orgán nebo členský stát nebo vystupovat jako právní zástupce před soudem členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o EHP. Konečně, podle podmínek pro používání aplikace e-Curia použitelné na zástupce účastníků řízení, které byly zveřejněny na internetové stránce Soudního dvora, musí dotčená osoba souhlasit s některými závazky, jejichž nesplnění může vést k deaktivaci účtu e-Curia, včetně závazků:
- „nesdělovat třetím osobám [své] uživatelské jméno a [své] heslo, přičemž jakákoli operace provedená pomocí tohoto uživatelského jména a tohoto hesla se považuje za provedenou [touto osobou]“;
 - „sdělit neprodleně jakoukoli změnu [své] elektronické adresy, ukončení [své] profesní činnosti či změnu pověření.“
- 22 Zatřetí podle ustálené judikatury nenáleží chybějící podpis žaloby advokátem oprávněným činit procesní úkony před Tribunálem k formálním vadám, které mohou být napraveny po uplynutí lhůty k podání žaloby podle článku 19 statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i čl. 51 odst. 4 a čl. 78 odst. 5 jednacího řádu [usnesení ze dne 24. února 2000, FTA a další v. Rada, T-37/98, EU:T:2000:52, bod 28; rozsudek ze dne 23. května 2007, Parlament v. Eistrup, T-223/06 P, EU:T:2007:153, bod 48, a usnesení ze dne 12. května 2014, Xacom Comunicaciones v. OHIM – France Telecom España (xacom Comunicaciones), T-252/13, nezveřejněné, EU:T:2014:163, bod 19].
- 23 Požadavek na vlastnoruční podpis na žalobě zástupcem žalobce, jehož cílem je v zájmu právní jistoty zajistit pravost žaloby a vyloučit riziko, že žaloba ve skutečnosti není dílem autora k tomu oprávněného, musí být totiž považován za podstatnou formální náležitost a uplatňován striktně, a jeho nesplnění tedy vede k nepřipustnosti žaloby (rozsudek ze dne 23. května 2007, Parlament v. Eistrup, T-223/06 P, EU:T:2007:153, bod 51, a usnesení ze dne 12. března 2014, xacom Comunicaciones, T-252/13, nezveřejněné, EU:T:2014:163, bod 20).
- 24 Námitku nepřipustnosti vznesenou Komisí je třeba přezkoumat ve světle těchto zásad.
- 25 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že žaloba byla zaprvé podepsána advokátem oprávněným činit procesní úkony před Tribunálem. Je totiž nesporné, že P. Alexiadis je členem evropské advokátní komory a je z tohoto titulu oprávněn činit procesní úkony před Tribunálem. Podání žaloby prostřednictvím aplikace e-Curia na základě uživatelského jména a hesla P. Alexiadise představuje podpis podle článku 3 rozhodnutí e-Curia.
- 26 Proto je třeba na rozdíl od tvrzení Komise odlišit projednávanou věc od předcházejících věcí, v nichž byla žaloba podepsána osobou, která nebyla oprávněna činit procesní úkony před Tribunálem, ať již šlo o osobu, která nebyla advokátem (usnesení ze dne 17. července 2014, Brown Brothers Harriman v. OHIM, C-101/14 P, nezveřejněné, EU:C:2014:2115), byla advokátem třetí země, který nebyl zapsán do advokátní komory Unie (usnesení ze dne 27. listopadu 2007, Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret a Akar v. Komise, C-163/07 P, EU:C:2007:717; ze dne 20. června 2013, Interspeed v. Komise, C-471/12 P, nezveřejněné, EU:C:2013:418, a ze dne 24. února 2000, FTA a další v. Rada, T-37/98, EU:T:2000:52), nebo byla advokátem, který byl sám žalobcem nebo jej nebylo možné považovat za třetí stranu ve vztahu k žalobci vzhledem k jeho vazbám na posledně uvedeného [usnesení ze dne 5. prosince 1996, Lopes v. Soudní dvůr, C-174/96 P, EU:C:1996:473, a ze dne 8. prosince 1999, Euro-Lex v. OHIM (EU-LEX), T-79/99, EU:T:1999:312].
- 27 Stejně tak je třeba odlišit projednávanou věc od předcházejících věcí, v nichž podpis připojený k žalobě, ačkoli se teoreticky jednalo o podpis advokáta oprávněného činit procesní úkony před unijními soudy, nebyl pravý, ať již proto, že kanceláři byla podána pouze kopie žaloby, a nikoli její originál (rozsudek ze

dne 22. září 2011, Bell & Ross v. OHIM, C-426/10 P, EU:C:2011:612, a usnesení ze dne 21. září 2012, Noscira v. OHIM, C-69/12 P, nezveřejněné, EU:C:2012:589), nebo proto, že se nejednalo o vlastnoruční podpis, nýbrž o razítko (rozsudek ze dne 23. května 2007, Parlament v. Eistrup, T-223/06 P, EU:T:2007:153), nebo proto, že podpis, i když vlastnoruční, byl nečitelný a nemohl být identifikován jako podpis advokáta oprávněného podepsat dotčené procesní úkony (usnesení ze dne 6. října 2015, Marpefa v. OHIM, C-181/15 P, nezveřejněné, EU:C:2015:678, a ze dne 12. března 2014, xacom Comunicaciones, T-252/13, nezveřejněné, EU:T:2014:163). Odkazy na judikaturu citované Komisí na podporu její námitky nepřijatelnosti jsou tedy v projednávaném případě irelevantní.

- 28 Zadruhé argumenty Komise, jejichž cílem je zpochybnit postavení P. Alexiadise jakožto zástupce žalobkyně, protože jeho jméno není uvedeno na první stránce žaloby, musí být zamítnuty. Toto postavení je totiž potvrzeno skutečností, že žalobkyně předložila plnou moc přiznávající P. Alexiadisovi oprávnění k zastupování. Skutečnost, že tato plná moc nebyla předložena společně se žalobou, nemůže změnit tento závěr ani vést k nepřijatelnosti žaloby, jelikož takové opomenutí při podání žaloby lze napravit a bylo žalobkyní napraveno podle čl. 78 odst. 5 jednacího řádu ve stanovené lhůtě [rozsudek ze dne 4. února 2015, KSR v. OHIM – Lampenwelt (Moon), T-374/13, nezveřejněný, EU:T:2015:69, body 12 a 13].
- 29 Zatřetí je třeba konstatovat, že žalobu podal P. Alexiadis prostřednictvím aplikace e-Curia, pomocí svého uživatelského jména a hesla. Jak bylo uvedeno v bodech 21 a 25 výše, použití účtu e-Curia představuje nejen podpis, nýbrž na rozdíl od jednoduchého vlastnoručního podpisu poskytuje rovněž automaticky informace o totožnosti, postavení a adrese podepisující osoby, která zastupuje žalobkyni.
- 30 Je tedy třeba mít za to, že žaloba splnila rovněž povinnost uvést údaj o postavení a adrese zástupce žalobkyně, která je uvedena v čl. 76 odst. b) jednacího řádu. V každém případě, pouhé neuvedení adresy dotčeného advokáta nebo skutečnosti, že je zástupcem žalobkyně, v textu žaloby, nemůže jako takové vést k nepřijatelnosti žaloby, která byla řádně podepsána unijním advokátem zmocněným žalobkyní bez ohledu na to, zda je tento podpis vlastnoruční nebo elektronický, prostřednictvím aplikace e-Curia a byla podána ve lhůtě stanovené v čl. 263 šestém pododstavci SFEU.
- 31 Začtvrté je třeba konstatovat, že zásady, na kterých je založena povinnost podpisu žaloby advokátem, byly v projednávaném případě splněny, a to potřeba zajistit, aby odpovědnost za vyhotovení a obsah tohoto podání nesla osoba oprávněná k zastupování žalobce před unijními soudy (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 12. března 2014, xacom Comunicaciones, T-252/13, nezveřejněné, EU:T:2014:163, bod 18 a citovaná judikatura), a potřeba zajistit „pravost“ procesního úkonu a vyloučit riziko, že žaloba ve skutečnosti není dílem autora k tomu oprávněného (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 6. října 2015, Marpefa v. OHIM, C-181/15 P, nezveřejněné, EU:C:2015:678, bod 22). Peter Alexiadis je totiž oprávněn zastupovat žalobkyni před unijními soudy, jak bylo konstatováno v bodech 25 a 28 výše, a je nesporné, že je autorem nebo jedním z autorů žaloby.
- 32 Vzhledem k výše uvedenému je třeba námitku nepřijatelnosti vznesenou Komisí zamítnout.

K nákladům řízení

- 33 Podle článku 133 jednacího řádu Tribunál rozhoduje o nákladech řízení v rozsudku nebo usnesení, jímž končí řízení. Jelikož tímto usnesením řízení neskončilo, je třeba stanovit, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) Námitka nepřipustnosti se zamítá.**
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

V Lucemburku dne 22. června 2016.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předseda
S. Papasavvas